



LO Somrient

DIARI CATALANISTA D'AVISOS Y NOTICIAS

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A la Administració de aquest diari i en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
A Barcelona: Kiosco de Calaf Rambla de las Flors.
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

REUS, Dissapte 30 d' Agost de 1902.

ANY XVII

NUM. 4.368

Redacció y Administació: Arrabal baix Jesús, 4.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. 1.25
En províncies, trimestre. 4
Extranger y Ultramar. 8

Anuncis, á preus convencionals

TRIPLE AYGUA NAF SERRA (Cullita d'aquest any) preparada ab la flor recent recullida del taronjer agre.
Es de un agradable sabor y delicat perfum.
FARMACIA SERRA-DEVANT DEL SOLAR QUE HA ADQUIRIT LO BANCH D'ESPANYA

GUANOS
FABRICATS PER LA CASA MASSÓ Y FERRANDO
Superiors á 20 y 22 pessetas lo sach de 70 kilos
Especial pera vinyas á 13 pts. » » »
Lo propietari que vulga conseguir bonas cullitas que probi los
guanos dels senyors

MASSÓ Y FERRANDO
REUS

GRAN HOTEL-RESTAURANT SUÍS
(Avans Louvre.) Lo més modern de Barcelona, dirigit per

MR. PAUL FARRENY
ex-majordom de variis granshotels de França

Aquest Hotel, completament reformat, reuneix tota l'elegància y comoditats conegudes fins lo dia.—Timbres electrichs; Perruquer à casa; Interprets; Cuartos de bany; Cotxes À la arribad; de trens y vapors; Saló de lectura y pian; Teléfon 1974; Cuartos de dutxas; Exce-llent cuina Espanyola y Francesa à càrrec d'un dels millors Chefs de la Capital.

PLASSA DEL ANGEL, 10.-BARCELONA

Sucursals: à Tarragona; Fonda de Madrid y à Girona; Hotel Peninsular.

AIXAROP DE HIPOFOSFITS

CLIMENT

LA LLEGÍTIMA MARCA «SALUD»

Senyors Climent y Companyia.—Tortosa.—Molt senyors meus: Haventse presentat á la meva clínica la Sra. D. N. N. afecta de Cloro-anemia, en irregularitat en la menstruació, manca- da de gana y de forces, vaig prescriurel l'Aixarop Climent marca SALUD, y foren assombrosos los resultats, donchs, en poch temps cobrà appetit y forças y se li regularisaren las reglas.

—Dr. Letamendi

Senyors Climent y Companyia.—Tortosa.—Molt senyors meus: Lo nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any de una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas emul- sions y ràconstituyens se preconitzan pera aquests cassis, vaig ensajar los Hipofosfits Climent, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curacio completa. —Dr. Lo- riniz, Catedratich de Barcelona.

Exigeixis lo llegitim Aixarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

LOT AMARCH LOT TÓNICH
LOT APERITIU-CORROBORANT-FEBRÍFUGO
LOT THE COSMO S. EN C. Y DE C. EN P. BARCELONA

L'ús d'aquest TÓNICH ejerceix una acció estimulant sobre l'apparato gastro-intestinal augmenta l'appetit y facilita la digestió. La náusea, el vomit, los vahidos, lo mareig parau casi semp y prenen una ó dos copetas d'aquest tónich. En las localitats pantanoses, ahont existeix lo paludisme, es indispensable son us, donchs es febrifugo, com justament ho declaran molts Metges célebres, que l'han indicat y segueixen indicantlo com medi eficac pera precaveres de las calenturas.

Pendre una ó dues copetas d'aquest tónich á diari, vol dir cuidar ab esmero la propia salut. Se pren ab aygas, sifó ó pur: avans de menjar com aperitiu; després com digestiu.

AGENT GENERAL EN REUS, JOSEPH MARTORELL S. en C.—Carrer Monterols número 30.

BETZINA DALMAU

Aquesta nova essència de extraordinaries proporcions disolvents de la grassa, no te rival en cap dels preparats que fins al dia s'han vingut emplegant pera treure las tacas, no sola de la roba, panyos de billar, tapisos, halajes de totes classes etz., etz., sino de veluts, sedas, sombreros de feltre y en especial pera les guants.

Sa química composició fa que siga mes volàtil que l'èter y que desapareixi la taca instantaneamente sens perjudicar lo color de la prenda y sens que deixi l'olor repugnant y desagradable de tots sos similars.

DE VENTA EN LAS DROGUERIAS Y FARMACIAS
AL ENGRÓS: Magatzém de drogas y productes químics farmacéuticos de

M. Dalmau Oliveres
PASSEIG DE LA INDUSTRIA, LLETRA B-BARCELONA

REPRESENTAT PER AQUESTA PLASSA: PERE PUJOL

POLÍTICAS

Per un patriota que passa la estació de Veranegra en una propietat que té en la platja de Sant Salvador del Vendrell, nos hem enterat de que al nomenat poble hi ha la costumbre de tenirhi en totes las casas de camp estesa als quatre vents la doble bandera espanyola, es a dir, la bandera de las cuatro barras; y que en una sola casa, la del denunciant, està izada la bandera nacional. Y que... l'altra nit, entre vuit y nou, fou arrancada de son lloc la indicada bandera y deixada á la platja, al costat de una inscripció feta á l'arena que deya: "Los restos de una bandera española".

L'home que va y denuncia l'acte á un ca-

rabiner, preguntli que vigilés l'inscripció porque no l'esborressiu, ordre que no sabem si cumpliria l'acte, perque ni era aquella la seva feyna, ni li era possible aguantar l'empenta de las onas.

Al altre dia denuncià l'acte al Alcalde del barri y tot seguit se trasladà al Vendrell a posar lo sucedit en coneixement de la guardia civil y del Jutjat, qui ignora si haurà fet les diligencias necessàries y per primera pro-videncia si haurà detingut al patriota, puig la denuncia resulta molt greva si s'aprecia com delicto fer propaganda catalanista y l'acte

veraneante confessa en un remitit que sobre l'acte ha enviat á un diari de Barcelona, suuress d'altre de Madrid, que la única casa y barraca que tienien izada la bandera

de la patria, desde esta playa hasta Camarruga, son las nuestras (dos de sevas) ostentando las demás la catalanista». Y afegeix que en las casas que no hi onejava avans la bandera catalanista, ó siga la doble bandera espanyola, hi oneja desde que ocurri'l fet denunciat.

Lo bon home que tantas ocurrencias tingüé en tant poca estona, se plany més encara del fet porque li ha surtit lo tret per la culata y ha perdut una bandera de percalina.

Pero l' errada més gran va ser la d' escriure la *ofensa* à la bandera ab llengua castellana, de quina scls en actes oficials se 'n acostuma à fer us en aquell poble, lo cual denuncia clarament al autor d' aquella inscripció, propagador inconscient d'l banderisme, y que encara no sabia que las dos banderas se vas scls ne valin una de catalana.

* * *

Al Ministre d' Instrucció pública li ha donat la dèria de tornar à marejar als jovenets cursants del batxiller y de *descansar* als catedràtics mentres no s' hagi terminat lo plan d' ensenyansa ab arreglo à las exigencias de la moderna vida comercial.

Aquest plan deuria ser com lo de la paga dels mestres, que avans de coneixel practicament l' aplaudian, y ara... ara hi ha que sentirlos als pobres víctimas de sempre.

Per això, no à tots los mestres enganyà ab aquell sorollós plan, puig à un que 'l coneixia à fondo li vaig sentir dir:

—Cosas de Roma... nones.

Reus, 29.

Los gegants y el "Diario de Reus"

A la hora en que escribim aquestas ratllas, ignorém l' influencia que haurá exercit en los senyors regidors l' article *Contra el envío de los gigantes à Barcelona*, que publicava ahir el *Diario de Reus*, «convencidos como estamos (lo Diario) de sostener en este punto la reflexión serena y reposada, que debe imperar en todos los asuntos., con el cual creemos ha de coincidir toda persona que no juzgue las cuestiones dejándose llevar de la impresión de momento.»

Y com nosaltres també n' estém convenients de que lo *Diario* no l' ha encertat, fins li publiquem, en castellà mateix, lo mes esencial que din, en defensa de la seva opinió, filla de la reflexión serena y reposada.

¡Atenció!

«¿Que significan, ó que simbolizan (comensa) para Reus sus gigantes, y qué denotan ó qué representan á la vez para las otras poblaciones sus gigantes respectivos?

Representan, entre otras cosas, que no importan mucho, el recuerdo de las alegrías de nuestra niñez; reflejan las mismas alegrías que experimentaron nuestros padres, y que sintieron antes nuestros abuelos; son el alma de un goce tan sencillo como tierno, que nos proporciona una de las satisfacciones más hondas en la edad feliz en que aquellas se saboran en toda su plenitud; son algo con el que nos penetramos y confundimos, que queremos como se quieren las cosas que nos llevan á lo más íntimo de nuestro sér.

Y la satisfacciòn y la alegría que á todo ronsense produce, el contemplar las tres parejas de sus elevados personajes acompañados de la indispensable *mulassa*, experimentarán, igualmente, pero igual en absoluto, los habitantes de Berga con su *Patum*, los vilafranqueses con su *Drach*, y los demás habitantes de otras poblaciones, con los respectivos atributos, análogos ó similares que posean».

Fins aquí no fa mes que repetir lo que nos altres tenim ja manifestat. Es á dir que ve á la nostra sense volquerho; li porta com del bràs la mateixa rahó que 'ns apoya.

Y segueix:

«Si pues todos ellos, son para nosotros una nota íntima, de valor inapreciable, hemos de consentir ni los reusenses, ni los de Vilafran-

ca, ni los de Berga, ni los de parte alguna, hemos de consentir repetirnos que se envien nuestros gigantes, à un concurso público, donde, formados en filas con los de las otras poblaciones, aguardarán el premio, primero, segundo ó tercero que se digne otorgarles la Comisión de festejos?

¿Es que nuestras aficiones íntimas deben ser llevadas à un concurso público, à ponerlas en comparación con las íntimas aficiones de otros pueblos, y disputarse un premio?

Pero jpor que no confesarlo! ¿Habrá un reusense, uno solo, que en su fuero interno, no presume ya que sus seis gigantes, son en su género de lo mejor del orbe, y que por tanto no augure ya para ellos caso de asistir al concurso, el primer premio? ¿Y por grande que sea nuestra afición y nuestro cariño y la afición que por sus gigantes respectivos sentirán los habitantes de las otras poblaciones, y que por tanto creerán también á su vez que á ellos corresponde el premio primero?

Nosotros creemos, sencillamente, que un concurso, con premios, de gigantes, no debiera llevarse á cabo; pasariamos por enviar los gigantes á tomar parte en una función cualquiera de beneficencia, sin recompensa alguna; pasariamos por enviarlos, á un concurso, sin premios, cuyo fin fuese solo el de reunir los gigantes ó atributos parecidos de otras poblaciones; pero no pasamos por enviarlos á disputarse un premio con los de otras localidades, como se trata de mandarlos.

Fijese el lector en el dato elocuente de que hasta ahora, ninguna población se ha decidido á tomar el acuerdo de llevar á Barcelona, sus gigantes, escusándose todas en el estado precario por que atraviesan. ¿Se logrará que varien su actitud con el viaje de un representante del Municipio barcelonés, ofreciéndose á sufragar del envío?»

¿Eh, que tal?

Y después se dirá que aquí dormim ó bádem, y que no'n sabèm de recullir las veus de la opinió.

Los gegants, ja ho han llegit, reflexan una munio de cosas buenas, y no está bé, que s' hi jugui ab las aficcions íntimas: Son nostres, ben nostres, y no hem de voler que 's comparien ab cap d' altre poble.

Are si l' Ajuntament de Barcelona ens los hagués demanat per favor, y mes egoista no hi hagués posat l' estimul del premi, potser, potser lo *Diario* hauria demanat que 's hi enviassin.

Pesa mes en la conciencia del *Diario*, y l' anomenem així, val à dirho, porque al X lo suposém de la seva redacció, la problemática decepció que podém sufrir, sino guanyém lo primer premi, que no pas el goig que l' anada dels gegants á Barcelona ha de causar als 20 ó 30.000 reusenses que allí viuen, al tenir ocasión de recordar las alegrías de la niñez, ja que son el alma de un goce tan sencillo como tierno etz, etz.

Lo que no está bé en l' article, es la suposició falsa que fa, de que los bergadans, vilafranquins, y nosaltres hi afagirém tarragonins, vallenses etc., 's pensin que també se 'n han d' endur lo premi; perque una cosa es lo carinyo y la afeció y l' altre l' sentit comú, y sigui vendrellench, vallense, ta ragoni etc., lo que vegi nostres gegants, si son millor que 's seus ho dirán, com ja ho diuhen are, los que han vist els del seu poble y 's nostres.

Pero, ab enviarlos sense opció al premi, si veritablement fos això del premi lo que ha fet exteriorizar los escrupols del *Diario de Reus*, ja n' havia d' haver renunciat.

Mes, això es la excusa, y d' aquí que com lo naufrech en ferro bullent, s' agafa en lo fet suposat, puig es fals, que cap poble s' hagi inscrit al concurs, ja que n' hi ha que fins tenen ja los seus gegants en tallers d' escultors de Barcelona, pera que 's restaurin.

L' enviar l' Ajuntament de Barcelona un delegat especial pera que 'l concurs de gegants resulti de la importancia projectada, prova, no la resistencia dels pobles, sino que

considera aquell número com à un dels mes importants de las festas, y que li sabria greu tenirlo que suprimir, per no haver interpretat los Municipis be la seva idea, ja que'l mateix *Diario* confessa que si no's decidiau à enviarlo era pels gastos, perque per lo vist, tot hom los hi vo'lia enviar nous, de manera que no 'la coneguessin los fills dels pobles respectius quan arribessin à Barcelona, y al retornar que tampoch los coneguessim nosaltres.

Si sempre que 'l *Diario* s' ocupa de una cuestió ho fa convencido de sostener en este punto la reflexion serena y reposada, com en lo present, divertits estém pera 'l dia que arribá à manar, perque ja podém bat-jarnos tots los reusenses d' impresionistas de momento que es la cuà de tot l' escrit per lo que li vanrem dir al aplaudir allò del cambi del carrer de Monterols.

Menos rancor y més llògica, senyor *Diario*.

Després de lo succehit en la sessió del Ajuntament, sols nos resta dir al *Diario* com en las comedias:

«Ya lo comprendo todo!»

JOCHS FLORALS DE FALSET

Composicions rebudas

Número 1. Amorosa. Lema. Carmeta.—2. Patria. L. Cant.—3 L' orfaneta. L. Aquí baix, etc.—4. Buscant al fill. L. La mort y l' animeta.—5. Patria. L. Ressurrexit!—6. Patria y llibertad. L. Catalunya y avant!—7. Pluja y neu. L. Per Sant Andreu!—8. Amorosa. L. Sempreviva.—9. Lo cant dels esporgadors. L. Firam.—10. Cant patri. L. Fe y coratje.—11. La molinera. L. *—12. Recort. L. Per lo canyes, etc.—13. Salve. L. Cor de Maria, etc.—14. Patria y humanitat. L. Llibertad, igualtat y fraternitat.—15. Lo treball y l'estalvi. L. Labor, primas, virtus.—16. Anyorament. L. Sol en ma cambra.—17. Lo treball y l'estalvi. L. Qui treballa, etc.—18. Vida nova. L. Patria meva, etc.—19. Deu, Patria y Llibertad. L. Això volem.—20. Patria. Lema. Be n' ets, etc.—21. Cansó patriòtica. L. Juntemnos, etc.—22. La Ascenció de la Verge. L. Ave Maria Stella.—23. La flor de Falset. L. Eleonor Maria d' Aragó.—24. Patria. L. Mes gran fa la patria, etc.—25. Les Barres de Catalunya. L. Auy 873.—26. Assumpció. L. Exaltata est, etc.—27. Pagesívola. L. Lo geni del Priorat.—28. Amorosa. Sense lema.—29. A la Assumpció. L. Assumpció est., etc.—30. Lo treball y l'estalvi. L. Virtut.—31. A plé sol. L. Impresions.—32. Patria! L. Sursum corda!—33. Ensaig històrich. L. La primera ley de la historia, etc.—34. La Vall Poera. L. Tradició recullida pel país.—35. Concepte de patria, etc. Lema. La rutina.—36. La nit de Sant Joan. Lema Al amich, etc.—37. Monserrat. L. Patria.—38. Lo pecat. L. Abyss, abyssum invocat.—39. Ramillet per una estimada. L. Patria, Fides, Amor.—40. Salve Regina. Sense lema.

—41. La vida es lluita, etc. Sense lema.—42. Salve Regina. L. Spes nostra.—43. Lo treball y l'estalvi. L. Qui treballa, etc.—44. A la memòria del fill Joan Peleprats. Sense lema.—45. A la Assumpció de la Santíssima Verge. L. Gloria à Maria, etc.—46. Tochs d'amor. L. Nanchnanch.—47. Pagesia. L. Ama esposa.—48. Altejant. L. Letra.—49. Per la patria. L. Brindis.—50. Als obrers de Catalunya. L. La patria 'ns crida, etc.—51. Del mar. L. Boceto.—52. Salve. L. Exaltata est, etc.—53. Gloria al Priorat. Sense lema.—54. Matinal. L. Amorosa.—55. Lo Clavell roig. L. A un amich.—56. Nostre cant. Sense lema.—57. Aprés les desposalles. Lema Parla l' espòs.—58. La Patria se despera. L. A la secció de Literatura, etc.—59. Lo miracle de les flors. L. De la Terra.

(Seguirà).

"LLIGA CATALANISTA"

AVIS

L' exposició de tarjetas postals organisa per aquesta "Lliga" se podrà visitar tots los

dias de dotze à una del mitjdia y de vuit à deu del vespre.

Reus 25 de Juliol de 1902.—P. A de C. D. Lo Secretari, Addreu Anguera.

Secció oficial

REGISTRE CIVIL

del dia 29 d' Agost 1902.

Naixements

Aurea Banús Nolla.

Matrimonis

Cap

Defuncions

Teresa Cunillera Roig, 2 anys, Barcelone. ta 22.

Calendari català

Sant d' avui.—Sta. Rosa.

Sant de demà.—S. Ramón.

Surt lo SOL à las 5 h. y 23 m. y 's pon à las 6 h. 37 m.; surt la LLUNA à las 2 h. 13 m. y 's pon à las 4 h. 35 m.

MERCATS

Dilluns de cada setmana, Reus.—Dimecres, Valls.—Dijous, Vendrell y Espluga de Francoli.—Divendres, Cornellà, Montblanc y Tarragona.—Dissabte, Valls, Vendrell y Espluga de Francoli.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

OBSERVACIONS

el dia 29 d' Agost de 1902, facilitades per don Artur Porta, sucesor de R. Gispert.

Horas d' observació	Baròmetre aneroide	Gran humitat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en aqu. horas	Estat del Cel
9	749	80			Ras
15	749	75	39	3'50	Nuvol

Horas d' observació	TEMPERATURAS	VEN	NUVOLS
	Màxim	Mínim	Ter. tip.
9	31	14	20
15	25	23	S. N. y N.

CRONICA

Sessió del Ajuntament ab comentaris

Baix la presidència del Sr. Alcalde D. Joseph Casagualda y ab assistència dels regidors senyors Huguet, Fàbregas, Oliva, Vergés, Pamies, Sedó, Borrell, Roca, Rovira, Vallcorba, Más, Pallejà, Mayner, Navàs (ilegal), Monseny y Briansó (ilegal), se celebra ahir la sessió de segona convocatoria correspondent a la present setmana.

Se llegí y aprobat l' acta de la anterior.

S' aprobaron los dictamens a las instàncies de donya Josepha Elias, don Pere Rull, don N. Bonet, don F. Terrafeta, don Anton Ferraté, donya Constança Cros, donya Maria Fàbregas, donya Josepha Vives, don Gabriel Bofarull, don Joseph Santos Bages, Germanas Agna y Maria Porta, donya Teresa Domingo, don M. Vallverdú, don Baldomer Escoda y don Julià Artiga.

S' aprobaron diferents comptes de particulars.

Lo Sr. President pregunta—de reglament si algun senyor regidor vol fer us de la paraula... Ningú contestaba després de un llarg compàs del esperar y cuan nos creyam que anava a dir «S' als la sessió», perque ningú tenia res que dir, explica 'l Sr. President que á Salou hi ha un inquilino que ocupa sense pagar lloguer un pis de una casa de interessos de propis d' aquest Ajuntament y qu' havent sigut d' spedir no 's vol moure y que procedeix lo desahuci pel Jutjat de la veïna ciutat y s' ofereix lo Sr. Casagualda com a advocat matriculat al Colegi de Tarragona pera fer los traballs que convingan.

(Entra lo senyor Briansó, regidor ilegal),

Lo senyor Borrell pregunta si l'abús es esplicat pel senyor Casagualda es l'únic que s'comet a Salou ab los interessos de propis del Ajuntament de Reus y el senyor Casagualda diu que no, però que pera corretjir los altres ja hi hauria mes feyna.

Fa us de la paraula lo senyor Vergés, pera denunciar un fet en que deuenen ficsarsehi molt nostres convehiens.

L'esplica de la següent manera: Dijous ingressà al Hospital un home malalt qui va morir divendres (ahir) y a qui no s'pot enterrar perque los metjes per no haverlo visitat se negan a firmar la papeleta de defunció y el senyor Jutje sense aquest requisit no pot ferli donar sepultura fins a esbrinar la malaltia causa de la mort.

Lo Sr. Borrell pregunta com las fan los metjes las visitas al Hospital, si al matí y tarde de cada dia ó cuan se 'ls envia a buscar únicament.

Lo Sr. Vergés, president de la Beneficència contesta ignocentment que no ho sab pero que sempre que se 'ls ha demanat han assistit.

Lo Sr. Borrell diu que per això ho ha preguntat, pera demostrar que la responsabilitat no era dels metjes, pero de qui es la responsabilitat de haver mort un home al Hospital sense assistència mèdica ab tot hi haverhi estat viu una tarda y un matí?

Lo Sr. Vergés diu que potser serà perque no s'ho creyan que tingués de morir tant aviat.

Lo Sr. Borrell te intenció de fer llum sobre tant grave denúncia, pero lo Sr. President talla la discussió y «passem a altre assunto».

... aqué haya un cadaver mas que importa al mundo! Y així, tots els que s'acordin quedara impune aquest fet?

No deu quedarhi. Que s' depurin las responsabilitats, puig es lo segon cas que s' presenta d' aquesta manera, segons confessió del propi senyor Vergés.

Per de prompte se hi ha fet l'ombra; ara venrem lo temps com ajuda a treure importància a un fet de la gravetat que revesteix lo denúniat.

Tot seguit demandà la paraula lo senyor Briansó. En us d' ella esplica que la comissió de Govern no havia presentat lo dictamen encara a la comunicació-convit que feu l'Ajuntament de Barcelona pera que concorressin nostres gegants al Concurs que s'ha de celebrar en aquella ciutat per las festas de la Mercé, per no havense reunir sino dos senyors regidors (això es tant fals com ilegal es lo carrech que l'esmentat regidor desempeña y altre dia probarém una cosa y altra) y que de totes maneras ell anà ab la modista (Aquella modista que feu lo darrer vestit a la Vitzeta, que es nou de quatre mesos y no pot anar de bunyol?) y regoneixqueren los vestits dels gegants, convenient en que no poden anar sense ferlos hi nous y proposa que s' votin 2,000 pessetas pera restaurarlos hi almenys, que pera tenir que anar com ara estan ell se hi oposaria. (Es clar, d'altra manera no s'pot protegir a una modista).

Lo Sr. Oliva diu qu'à la segona vegada de reunir-se la comissió de Govern ja pot dictaminar, qualsevol que siga l' número y que la comissió debia haver portat lo dictamen a la sessió ab lo pressupost de gastos correspondient, al parlar d' aques assunto.

Lo Sr. Vergés, diu qu'ell està conforme en qu'hi vaigu a Barcelona los gegants pero si s'ha de fer cap gasto que no.

Lo senyor Casagualda adverteix que 'ls gastos indispensables los paga l'Ajuntament de Barcelona.

Lo senyor Pallejà, diu que opina que no deuenen mones de Reus perque per més ciudat que s'tingués al ferlos viatjar se 'ls hi podrian trencar los brassos y uns artistas li han dit que seria de difícil arreglo. (Aquesta no passa; en bon lloc posa als artistas! Pero encara 'ls posa pitjor; veuran) Y afegeix que una vegada que s'repintà la cara de la Vitzeta s'va llenar a perdre (¿Que tal? Per

això nosaltres deyam que no debia ferse cap mena de restauració. Y seguí dient.) Que l'Ajuntament de Barcelona, per portar bon nombre de forasters a aquella ciutat que disposi de sos elements. (Sense recordar que l'Ajuntament de Reus en aquest sentit te favors rebuts del de Barcelona).

Lo Sr. Mayner diu que la seva opinió es contraria a lo que s'ha manifestat y que ja que 'ls gastos indispensables los paga Barcelona, proposa qu'hi vajin los gegants de Reus tal com surten per nostres carrers, qu'és tal com deuenen presentarse.

Lo Sr. Briansó diu que serveixi de dictamen la proposició que ha fet avans, de votar alguna cantitat pera restaurarlos y qu'hi vajin, que la comissió de Govern assumirà las responsabilitats de lo que 'ls hi puga succeir.

Lo senyor Vergés diu que s'oposa a que 'ls voti cap cantitat y que si s'ha de gastar pera vestir als gegants que s'fassi pera las festes d' Octubre. (En que quedém senyor Vergés, està per gastos lo Municipi ó no està pera gastos?... Miris que la comedia ja 's va veyst massà clara.)

Se posà a votació la proposició del senyor Briansó, d'enviar los gegants votant cantitat pera vestirlos. Y es rebutjada per 17 vots contra un.

Se posà a votació la del senyor Mayner d'enviarlos a Barcelona sense fer gastos.

Lo Sr. Vergés diu que votarà en contra per allò dels artistas que ha dit lo senyor Pallejà.

Lo Sr. Briansó diu qu'ell votarà en pro de la proposició pero recomana als demés companys que votin en contra perque sense restaurarlos no poden anar. (¿Que tal, qui vot?)

Se procedeix a la votació nominal y votan en prò los senyors Fábregas, Oliva, Borrell, Roca, Rovira y Mayner y l'resto en contra.

Y aquí acabà la comedia possible-autonomo-fusionista, si be avans lo senyor President esplica lo seu vot que digné era en contra perque això ho era l' de la majoria.

Y s'aixecà la sessió.

Un amich nostre nos ha demanat las notas de la sessió pera escriuren un Sainet que s'titularà «Una regidors comediants y uns gegants en calsotets ó la opinió de una modista y uns artistas, ¡quin bullit!»

Després de un dia prou clar y seré que sembla indicar lo terme del seguit de plujas que hem tingut darrerament, entrat ja l'vespre tornà l'espai à ser ocupat per espessa nuvolada quina 'ns envià algunas gotas cap a las doze de la nit, parant als pochs moments y deixant creure que l'temps no portava maliciosa.

Mes, cap allà à las quatre del demati comensà altra vegada à plovisquejar aumentant gradualment la pluja fins que entre un quart y dos de cinch se desencadenà una forta tempestat que talment semblava que anava à emportarsho tot.

Tot à un temps, pluja, llameuchs y trons y un ven huracanat feyan espahordir à cuans presenciavon lo fenòmen.

S'ha dit que 'ls elements renyian una terrible batalla.

Lo vent arrençà algunes ramas dels arbres y molts d'ells, à quins alcansà l'fenomen, se quedaren sense l'fruct que l'ayqua l'arrastraba en sa corrent.

Afortunadament durà tant sols mitja hora escassa, normalisantse lo temps y subsistint la pluja del vespre que tornà à aclarir-se l'espai y à lluir lo sol.

A tres cuarts d'una de la tarde tornaren los pavulls à oenpar l'espai y al poch rato y després d'alguns llameuchs y trons caygué una forta pluja barrejada ab pedrals del tany de un sigró, tornant à calmar à la mitja hora, aclarintse novament lo temps y tornant a ensenyorejarse lo sol del espai.

Se creu que la tempestat del matí ha causat bastants perjudicis à l'agricultura.

Tallém de «El Noticiero Universal», de Barcelona corresponent al dia 20 del corrent:

«Por el señor gobernador civil de la provincia ha sido declarado incapacitado para ejercer el cargo de concejal del Ayuntamiento de Igualada, por cobrar de los fondos comunales, el médico don Miguel Jordana Castellort».

Aus d'ahir, en la funció que la companyia del senyor Aragó donà en lo Teatro Circo, el simpatic artista don Joseph Baladas, al fer un dels seus treballs d'equilibri y contracció en las cadiras, s'ocasionà dos feridas à la esquena de poca importància afortunadament.

Fou visitat per nostre bon amich particular, lo metje don Joseph Roig.

Aquesta contrarietat del aplaudit artista no traslluhí al públic.

Devant del solar que s'ha de convertir en magnifica casa, propietat del rich ex-magatzamista de teixits y quefe dels republicans possibilistes don Joaquim Navás, hi ha dos cloths, un que correspon à la plassa y l' altre l'carrer de Jesús, que l'dia menos pensat seràn causa de que hi atrogi algunes carruatges.

¿No podria la secció de Foment posarhi remedy à temps?

Pera aquesta nit la companyia gimnàstica del senyor Aragó anuncia un variat espectacle en lo «Teatro Circo», ahont ve representant los seus treballs.

Escriven de las Masias de la Espinya de Francoli que la temperatura ha fet gran cambi, degut à las darreras plujas, per lo que bastantes famílies se preparavan pera marxar à las sevas poblacions respectivas.

Avans d'ahir donà à llum una preciosa nena la jove esposa de nostre benvolgut amich l'acreditat comerciant d'aquesta ciutat don Anton Martí.

Felicitém als joves pares de la recent neixuda, celebrant à la vegada lo relativament bon estat en que 'ls troba la senyora Nolla de Martí.

En la Academia Freebeliana que baix l'advocació de Ntra. Sra. de Montserrat, dirigeix la senyoreta donya M.aria Fabre, desde l'primer del mes entrant quedarán obertas las classes de primera ensenyansa y la especial de pàrvuls y las de labors, francès, solfeig y piano, dibuix, pintura y «corte».

En la nomenada Academia se hi admetran internas, mitj pensionistas y recomanadas.

Per consums se recandaren en lo dia d'ahir pessetas 814'95.

Després de la cura l' pago

Es cosa cómoda pera tots y assegura als malalts la tant desitjada salut. Pera més detalls lleigeixis à la 4.ª pl.na «Milagrosos confits ó Injeccions anti-venereo y Roob antisifilitico COSTANZI».

D. MANEL DE PEÑARRUBIA

Procurador dels Tribunals

Ha trasladat son despatz à la Rambla de Sant Joan, número 30-32.

TARRAGONA

ANUNCIS PARTICULARS

AVIS

La duanya de l'antiga y acreditada fonda d'Isidro, té lo gust d'ofrir à sa numerosa clientela y al públic de Reus en general, à més de cotxes pera l'servir à las estacions y à domicili, luxosos y còmodos landaus, faetons, carretelles y berlinas pera casaments, batejós y enterros, als preus corrents en aquesta plassa.

També lloga lleugeras y còmodas tartanas pera viatges als pobles circunveïns y als masos.

CLÍNICA DENTAL de Don Fulgencí Agustí Alen

Cirujà-Dentista de la Escola de Medicina de Madrid; ex-deixable del Dr. Almenara de Madrid y dentista del Hospital de San Pau y Santa Tecla de Tarragona et, etc.

Tractament de las enfermetats de la boca y dents. Extraccions sens dolor. Orificacions, empastes y tota classe de obturacions.

Construcció de dents, dentaduras y aparatos de totes classes y empleu de tots los anastomosis avuy coneeguts.

Reb à Reus tots los dilluns y divendres de 9 matí à 5 de la tarde. A Tarragona tots los demés dies.

Arrabal de Sta. Ana núm. 1, principal.-REUS

FONDA Y RESTAURANT D'EUROPA

D. ANTON BARDOY

HABITACIONS Y SERVEYS INMILLORABLES

CARRER DE EN MEDIO, 1

CASTELLÓ DE LA PLANA

Gabinet d'enfermetats dels ulls

EDUARD TELLO

Metje Oculista
Exintern, per oposició, de la Facultat de Medicina.—Ajudent de l'oculista Dr. Rio.

Horas de consulta: de 11 à 1 y de 4 à 6.

De franch als pobres

CONDE DE RIUS, 11, PRINCIPAL TARRAGONA

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

HORT DE PAU ABELLÓ

Se ven en lo carrer del Roser, 4.

CLÍNICA DE MASSATJE

P. DURÁN, METJE-CIRUJÍA

Carrer Osset núm. 1, pis primer,

cantonada al de la Presó.—Reus

Ab lo massatje manual y vibratori s'obtenen ràpidas y sorprendents curacions en las enfermetats següents:

Articulars.—Esguinzés, Torceduras, Lumbago (lunat), Luxacions, Fracturas, Artritis traumàtiques, etz.

Nerviosas.—Insomni, Histerisme, Jaqueca (migranya), Gastralgie, Euteralgia, Sciatica, Corea (ball de San Victò), Ataxia rocomotoria, Tremolor en las mans dels escriptents, etz.

Generals.—Anemias, Clorosis, Asma esencial, Palpitacions, Dispepsias, Astriccions de ventre y Càlculs renals y hepàtics, etz.

OBRA NOVA

FLORESCÈNCIA

Aplech d'ensaigs literaris d'en Hortensi Güell.

2 PESSETAS

De Venda en lo kiosco de D. Pan Balart, Plaza de la Constitució y en la llibreria de D. Pere Tost, Arrabal baixa de Jesús.

DIVERSIONS PÚBLICAS

TEATRO-CIRCO

Gran companyia Gimnasta y Aeróbatica dirigida per don Biel Aragó.

Funció per avuy; debut de la atracció mes gran del dia, la bella, esculptural y elegant artista senyoreta Virginia Aragon, celebritat europea procedent del «Coliseo das recreas» de Lisboa; ademés pendrà part en dita funció tots las artistas de la Companyia.

Entrada general 40 céntims.—L'impost del timbre à carrech del públic.

A las 9 en punt.

IMP. CARRERAS Y VILA.

